



HITMÉLYÍTŐ, ERKÖLCSNEMESÍTŐ ÉS ALKOHOLELLENES HAVI-LAP.

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2 PENGŐ, EGYES SZÁM 20 FILLÉR, AMERIKÁBA 1 DOLLÁR

Felelős szerkesztő:

Dr. SZALÓS ARTUR KAPOSVÁR, NÉMETH ISTVÁN-UTCA 2. Pénzküldemények ide küldendők.

A BOLDOG UJ ESZTENDŐ

„Egy a szükséges...”

Luk. 10, 42.

Képünk az Ur Jézus Krisztust ábrázolja aki a poklos Simon házához betérve beszél Isten országának csodálatos dolgairól. A háttérben Simon és Lázár éppen elmenni készülnek és mintha várják, hogy az Ur elvégezze, hogy búcsút vehessenek tőle. Márta szorgoskodik a szolgálatban, hogy ezáltal kedveskedjék a Mesternek Mária ellenben vágyakozó lélekkel letelepszik az Ur lábaihoz és mélyen szívébe vési az Ur minden szavát. Örök éketnek beszédét hallgatja.

Kedves olvasóm!
Talán te is ilyen vágyakozó lélek vagy és keresed lelked békéjét?

Hiszen a szó leg-szorosabb értelmében minden ember vágyakozó. Valamire vágyik minden ember. Ki ne vágyódna, hogy a szerencse reá mosolyogjon? Ki ne keresne megelégedést békességet? De vajjon



miként keresed e szerencsét, és hol?

A legtöbb ember a világban, az élvezetekben keresi. Egyesek a szépművészetek élvezetében, a hangversenyeken, színházakban vagy képtárakban keresik. Mások az alkohol mámorában és testi kívánságainak kielégítésében.

De vajjon képesek e ezek a szívet kielégíteni? Sokkal nagyobb és sokkal mélyebb a mi szívünk vágyódása, hogysem azt földi mulandó dolgok kielégíthetnék. Oh az emberi szívet nem olyan könnyű kielégíteni. Bedobhatod ebbe a szívebe mindazt amit a világ nyújt, minden örömet és élvezetet, minden méltóságot és becsülést — szíved feneketlen mélységét ez ki nem tölti!

Ezt semmi más ki nem töltheti, csak egyedül Jézus. Ő az aki azért jött, hogy életünk legyen és bővölködjünk. Ő és csak Ő képes az emberi szívet igazán, teljesen és maradandóan kielégíteni. Amit sem a világ élvezetei, sem annak becsülése nem képes véghezvinni az lehetséges Néki. És Jézus csodálatos módon adja meg, életre és halálra, jó és nehéz időkre.

Kedves olvasóim! Az ujév beálltával egy számottevő lépéssel közeledtünk az örökkévalóság felé. Nyugtalan lelked békeségre vágyik. Nem tudod mit hoz számodra ez az esztendő. Talán haláloed éve lesz! Talán az enyém ki tudja? Mivel pedig senki nem tudja úgy kell készülnünk mintha utolsó évünk lenne, birni kell ezt a békeséget. Ha ezt bírod úgy bizonyára áldásos éved lesz. És én ilyen áldással teli boldog ujesztendőt kívánok minden olvasómnak.

Mózes a 90 zsoltárban így imádkozik: „Taníts minket úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk.” A bölcseség jele tehát, ha napjainkat úgy számláljuk, hogy ez hamar elmúlik és nem tudjuk mikor jő el a vég, míg ebből kifolyólag balgaság csak élni a napot mintha soha se lenne vége.

A bölcs életének célja van és ez a cél csak egy lehet előkészülni az örökkévalóságra, hogy ez az üdvösségnek örökkévalósága legyen. Ez pedig akkor lesz, ha nem emberek, hanem Jézus Krisztus lett a mi parancsolónkká. Ha Jézus a tiéd. Tiéd e Ő? — Oh vajha Isten után vágyódó lélek lennél, aki Jézust akarja hallgatni mint Mária! Azt mondod, hol keressem Jézust? Könnyű volt Máriának! — Miért telepedett le Mária Jézus lábaihoz? Hogy beszédét hallgassa és megtartsa. Keresd és megtaláld Őt az Ő Igéjében! Ha üdv után sovárgó szíveddel olvasod igéjét akkor találkozni fogsz vele. Találkozhatsz vele az imában, ha kéred Őt: „Uram nyilatkoztasd ki magadat nekem! Uram, hogy megtaláljalak és megragadhassalak!” Ő meg fog hallgatni. Megta-

lálhatod Őt Isten gyermekeinek közösségében bárhol jöjjenek is össze. Mert Ő mondotta: „Ahol ketten vagy hárman összejönnek az Én nevemben közöttük vagyok.”

Oh keresd Jézust amíg megtalálsz.

Add föl ama balga nézetet mintha az ideigvaló és mulandó dolgok szívedet boldoggá tehetnék, vagy lelked azokban nyugtot találhat? Megtalálád-e eddig ezekben boldogságodat? Be kell ismerned, hogy nem.

Ime megmutattam neked az utat a boldogsághoz, mert a boldogság nem képzelet, hanem valóság. Jézus a mi békeségünk, azért választotta Mária a jobbik részt ami nem vétetik el tőle.

Sötétben, fenyegetően áll előttünk az 1933. esztendő. Mit rejt magában senki nem tudja. Véres harcokat hoz-e vagy a mindenható kegyelem ettől megóv-e? Felemelkedik e szegény nemzetünk nyomorából vagy a nyomor még nagyobb lesz e? Visszajár-e az Ur elszakított területeinket, vagy véreink tovább fognak sinylődni? Ki felelhet eme kérdésekre? Jó hogy Isten elfedte előttünk a jövőt!

De jó lesz, ha mindenre elkészülünk. Azért jöjj az Üdvözítőhöz, add át neki szívedet és Ő új életet ad neked. Isteni életet örök életet. És akkor az új esztendő minden körülmények között, még akkor is, ha utolsó lenne itt e földön egy boldog új esztendő lesz számodra.

Dr. Sz.

Hogyan kell Krisztusban élni?

Római 8. 1.

Ugy lobogjon a szeretet lángja mindannyiútokban, hogy tüzet gyújtson, ahová eljut.

Ha még nem vagyunk teljesen megtért lelkek, akkor egyik nap örvendezünk és énekelünk, mert körülöttünk és bennünk minden örömet kelt; ha azonban a következő napon sok nehézség adja elő magát, akkor oda van a jókedvünk és bátorságunk, csüggetegen járunk-kelünk, mintha nehéz suly nyomná lelkünket. Ha Isten igazi gyermekeinek érezzük magunkat, akkor mindig vidámnak és békésnek kell lennünk és az Urnak kegyelmét áldanunk örökké. Ha Jézust, mint Üdvözítőnket felismertük, ha őt elfogadtuk és kereszt útján követni akarjuk, akkor nem szabad szomorú arccal járnunk s nem maradhatunk béna és meghalt keresztények, kik senkinek sem járnak elő példával. Mert akkor megbizonyosodtunk róla, hogy nem a mi érdekünk, hanem az Ur kegyelme az, ami bennünk munkálkodott.

Csak engednünk kell, hogy Ő munkálkodjék és hatni tudjon rajtunk és általunk és bizonyosaknak kell lennünk affelől, hogy

nem mi, hanem Isten Lelke változtat át bennünket. Mi lelkünket üresítsük ki teljesen és szép csendesen zárjuk magunkba Őt. Legyünk egészen semmivé, hogy az Ur saját lényével telithessen meg bennünket.

Egyedül a Szentlélek az, aki a lelkeket az Urhoz vezeti. Sokan akarnak az Urnak lelkeket szerezni s a világot jobb utra téríteni, akik még maguk sem bírják Krisztus lelkét, azért azután saját megismerésük szerint járnak el. Az Ur mennybemeneteleket nem azt mondá „Menjetek most mindjárt és mondjátok el embereknek, amit rólam tudtok, hanem azt mondá” „Menjetek Jeruzsálembe és maradjatok ott addig míg megkapjátok a mennyei erőt.” És a tanítványok nem mozdultak el Jeruzsálemből, hanem várták, míg beteltek Szentlélekkel. Várjunk mi is türelmesen míg ugyanezt a saját bensőnkben megérezzük. Mert nem mi vagyunk aki munkálkodik, hanem az Isten lelke, aki bennünket felhasznál, ha engedjük magunkat eszközökül használni az Ő kezében, a saját akarata szerint. Az eszköz magától semmire sem képes, hanem csakis azáltal az erő által, amely mozgatja és azáltal a kéz által, mely vezeti.

Jézus most is és mindörökké ugyanaz; és ha valakinek élő hite van és Ő utána vágyakozik, ép olyan csodadolgok történnek vele mint ilyenek akkor történtek, midőn Ő a földön járt. Ő az, aki által szentekké lehetünk. Mert nekünk nem csak igazakká, hanem szentekké és üdvözültekké kell lennünk. Miért van azonban olyan lanyhaság a kereszténységben, hogy Isten az Ő erejét nem nyilváníthatja? Azért mert sokszor csak azért jönnek össze, hogy beszélgessenek, mert mindenki ön magát hozza oda, nem pedig Jézust. Lássátok, ha semmi más nem volnánk, mint az Ő szeretetének egy-egy lehelete, ha telítve volnánk az Ő szellemével és abban élnénk, ami az Atyáé, akkor olyan életerőnek kellene kiáramlani belőlünk, hogy ha egy rabló, vagy gyilkos törne is be hozzánk, meg kellene éreznie, hogy bennünk olyan hatalom él, amely neki ellenáll. Az a hiba, hogy sokan a szentek ruházatába vannak öltözve és mégsem szentek.

Miért hasonlít oly sok lélek a háborgó tengerhez? Mi bennük a hiba? Nagyon sokszor a test és a vér az, ami tetteiket irányítja, ahelyett, hogy Istennel beszélnek meg dolgaikat. Viharos napokban tesz minket próbára az Ur, hogy ki a mi tanácsadónk, mennyi a mi erőnk, mi az miben jól érezzük magunkat s mi az, amiben bizunk. Ha szívetek a viharzó tengerhez hasonló akar lenni és benne minden háborgó, tanuljátok meg, hogy ilyenkor ne az emberekben keressetek vigaszt, hanem Jézúhoz menjetek, üljetek le lábaihoz, öleljétek Őt át úgy mintha

épen előttek lenne. Mindenkinek magának kell a forrásból merítenie. Sokkal többet ér, ha közvetlenül a forrásból meríthettek, mintha mások hozzák azt nektek. Neki mondjátok el mindent, ami benneteket nyugtalanít, Ő békét tud parancsolni a háborgó szíveknek és szélidekké tud tenni benneteket.

Egyedül Őreá tekints és ne a világi hatalmakra. Őreá nézz, aki Ur a halál és a sátán felett. Szégyen, ha Jézusról beszélünk s mégis félelem fog el bennünket. Olvassátok végig az egész evangéliumot, egyetlen egy helyet nem találtok abban, ahol arról lenne szó, hogy féljétek. Aki még nem találta meg Jézust, de vágyakozik utána, az ne féljen, hanem adja át szívét és élni fog. Aki Jézust elveszítette, de szeretné újból megtalálni, annak sem kell félnie, mert még a tőle elpártoltakat is visszafogadja. Ha valamit elveszítettetek és valaki nektek jobbat kínál helyébe ugy-e elfogadjátok? A földiekben elég okosak vagytok, igyekezzetek megtartani, ami a tiétek. Oh tegyetek így lelkietekkel is! Istentől mindent ingyen kaphatok. Ő a legelvetemültebb bűnöst is elfogadja; az Ur maga mutat erre példát "a Tékozló fiu" elbeszélésében.

Az ószövetségben az Istennel való térsalgás után fénylett Mózes ábrázata. **És mi akik az újszövetségben élünk, szomorú arcal járjunk s keljünk?** Nem! Legyünk megdicsőültek. A mi arcunkon is lássék meg, hogy az élő Üdvözítővel járunk. Az igazi Istengyermekek semmivel sem dicsekszenek, csak azzal, amit Isten cselekedett. Hát a te dicsőséged egyedül Isten-e? Ha még dicsőítetni kívánsz s tekintélyre törekszel, úgy még nem jól áll ügyed! Ha sértve érzed magad, amikor úgy véled, hogy nem tisztelnek eléggé—ugy még nem vagy igazán alázatos! Nem vagy igazi hívő!

Ismered-e azt a hőst, akitől segítséget vársz, aki oltalmazód, a te Üdvözítődét és királyodat? Él-e benned és te Ő benne? Ha igazán úgy van, akkor annak meg is kell látszania rajtad, mert mindenben hasonlítani fogsz hozzá.

Mi biztonságban érezhetjük magunkat Benne. Ő megtart minket és úgy vezet, hogy az egész örökkévalóságon át csodálkozni fogunk felette.

Róm. 8,1

Dorotheu Trudel.

*Felejtsd, ami kint!
Jézus elébe hozz
Minden bűnt és hiányt.
Közel az Ur s megáld.
Bízd rá magad s amíg
Szíved s szándékodat
Vonja, nyugalmat ad
S lehullnak láncaid.*

A jelenkor jellemevonásai és annak jelentősége.

Irta MAURO FÜLÖP.

^{Jan 12, 36}
Feltételezzük, hogy az olvasó tud már róla, hogy Isten különböző világkorszakokat vett tervbe és azokat az Írásban kijelentette. Világkorszak alatt olyan időt kell érteni, melyet sajátos jellemvonások világosan megkülönböztetnek mai időktől. A jelen világkorszakot Izrael világkorszaka vagy más-ként a törvény napja előzte meg. A mostani korszakot az üdv napjának mondhatjuk vagyis a kegyelem korszakának. Ezután fog következni az ítélet napja vagy az Urnak napja, melyen Isten előre hirdetett ítéletei beteljesülnek a földön. A Jelenések könyve szerint ezután ezer esztendő következik, melyben Isten királyi kormányzata alá kerül a föld.

Szándékunk a jelenkor főbb jellemvonásait az Írás fényébe állítani és abban megpróbálni. Más módon nem ismerhetjük meg igazi jelentőségüket. Ebben a fényben a világ tevékenysége és vívmányai egészen más-ként jellenek meg, mint ahogy eddig megszoktuk őket látni. Látni fogjuk, hogy a világkorszak igazi mozgató szellemhatalma felől, nagyszerű tervei és vállalkozásai mögött rejtve levő szándékok és tulajdonképeni célja felől, melyért oly hatalmas áldozatokat hoz, eddig nagy tévedésben voltunk. E fölfedezésen nem kell meglepődnünk. Magától értetődik, hogy az Isten ígéje a dolgokról alapjában más képet mutat. Gondoljunk rá, hogy a világ haladásáról alkotott nézeteinket akkor fogadtuk el, amikor még nem jártunk világosságban. Amellett oly nézetekről van szó, melyek a világban általában divatosak s melyeket a világjavítás és világmagasztalás minden képviselője a legbűzöbben védelmez. Már csak azért is fonákoknak kell őket tartanunk, aminthogy valóban azok is.

Bevezetésül az Urnak egy szavát akarom előreküldeni (Ján. 12:36): „Higyjete a világosságnak, hogy a világosság gyermekei legyetek.“ A világosság a dolgok állását korábbi nézeteinkhez viszonyítva homlokegyenest ellenkezőnek mutathatja; rávezethet bennünket, hogy azok a dolgok, melyeket eddig nagybecsültünk, természetünk szerint gonoszak. Azért „higyjete a világosságnak.“ Más helyen azt mondja az Írás, hogy ami az emberek szemében megbecsült, az Isten előtt utálatos. (Luk. 16:15.)

Vizsgáljuk meg tehát korunk jellemző vonásait Isten fényében.

Hogy erre a mostani korszakra egészen különös bélyeg van nyomva, már csak ab-

ból az eseményből is szükségszerűen következik, mellyel az előző korszak végződött, hogy t. i. Istennek Fiát a lázadó világ és emberiség megfeszítette és elvetette. Krisztus ezáltal jellegzetes helyre emelkedik, a Magasságosnak a jobbára. Ez az ő hegye a mostani korszakban. Mennybemenetelekor foglalta el a helyét s megfogja tartani azt mindaddig, míg minden ellensége lábának zsámolyához vettetik, vagyis a világkorszak végéig.

A szent Szellem is meghatározott helyet foglal el és pedig a földön, hol a hívőkhoz és a világhoz külön küldetést nyert.

Megkapja a sátán is a maga helyét. Krisztus a maga tulajdonába jött, de övéi nem fogadták be. Elkérték a gyilkost és megfeszítették Isten Fiát. Így lett sátán „e világ (helyesebben e világkorszak, II. Kor. 4:4) istenévé.“ A sátánt más korszak istenének nem mondhatjuk.

A világnak is megvan a maga helye: a vádlottak padján, mert Krisztust elvetette, („Világ“ alatt az Írás mindazoknak rendszeres összefüggését érti, akik Krisztust elvetik: az a kifejezés tehát mindent magában foglal, ami a világ tevékenységét illeti, legyen az jótékonyági, emberbaráti, vagy istentelen, gonosz cselekvés.)

S végül a hívőnek is külön hely jutott: Isten irányában a mennyei helyeken, Krisztusban; a világ felé a kereszten, hol a világnak és minden világi tevékenységnek Krisztussal együtt megfeszítettet, de új teremteshez jutott, melyben minden új lett és minden Istentől való (Gal. 6:14; II. Kor. 5:17-18.)

* Az Ur napja alatt helyesebb nemcsak az ítélet korszakát érteni, hanem elsősorban azt az időt, midőn Isten mintegy szinpadra lépven, megmutatja, amit Ő tud s kitarja kegyelmének tárházát.

* * *

Ellentétes szellemek.

A már idézett íráshelyek más még ide tartozó helyekkel együtt két hatalmas szellemről beszélnek. Egyik Isten szent Szelleme, ki pünkösdi napján jött földre s lakást vett a gyülekezetben, „egy testben“ és az egyes hívekben, a test tagjaiban. A másik szellem a Sátán, a teremtett szellemek között, amennyire ismereteink terjednek, leghatalmasabb, nagyobb tekintélyű, mint maga az arkangyal, a főangyal (Jud. 9:); Őt csak Jehova maga szidhatja meg (Zak. 3,2); Ő a tökéletesség pecsétje, telve bölcseséggel, tökéletes szépséggel (Ez. 28, 12); Ő e világfolyamat szellemi vezetését, mint annak istene magához ragadta s 1800 év óta rendkívüli ügyességgel

és fáradhatatlan erővel folytatta s földet nagy-szerű világjavítási tervekkel töltötte be. A jelenkorban Isten gyermekeiben a szent Szellem lakik; Sátán ez időben az engedetlenség gyermekeiben működik (Ef 2,2). II. Kor. 4,4 e világekorszak istenének nevezi, mi-ért Gal. 1,4 e világfolyást gonosznak mondja és Ef. 6, 13-ban is egy „gonosz napról” van szó. Ugyanez az Irás említi szándékát is, hogy a hitetlenek érzékét megvakítja, úgy-hogy a Krisztus dicsőségének evangéliuma számukra leplezett, rejtett maradjon. E kijelentés fényében a bennünket környező világot minden törekvésével együtt keresztül-látjuk. Urunk vonakodott „e világ országait és dicsőségét” e világ fejedelmének kezéből elfogadni (Luk. 5,6) Ezért kellett elto-lódnia földi dicsősége megvalósulásának. Mi akik hívökké lettünk, hallottuk a Krisztus dicsőségéről szóló evangéliumot, azaz örömhirt arról, hogy eljő még a Felkent dicsősége erre a földre s tudjuk, hogyha az nyilvánvalóvá lesz, mi is vele együtt dicsőségben jelenünk meg. (Kol. 3,4.) Azért a hívőknek semmi részük sincs e világfolyás látszatic-sőségében s nem is kellene semmit azzal kezdeniök. Innen van e világ fejedelmének meg nem szűnő törekvése arra, hogy a hitetlen tömegek szemét elvakítsa s őket abban megakadályozza, hogy az Isten Fia jövődicsőségének örömeit megragadják. E törekvésében Sátán rendkívüli eredményeket ért el, úgyhogy Isten gyermekeinek többsége is többé kevésbé megcsalattatott e korszak folyásának igazi karaktere és annak valódi célja felől.

Sátánnak e cél elérésére alkalmazott egyik legeredményesebb és legkedvesebb eszköze volt számos humanisztikus, reformátori és jótékony vállalkozás ápolása, melyek e kort a lehető legragyogóbb színbe öltöztették (a cikket a világháború előtt írták) s a jóérzésű megmentett és meg nem mentett embereknek tetszetőssé tették. Ezáltal sikerül neki még a keresztyéneket is megtéveszteni s őket biztosakká tenni, sőt sikerül neki sokukat ezekben a világjavító tervekben aktív részvétellel megnyerni, bár e munkák távol attól, hogy bűnösöket vigyenek Krisztushoz, inkább azt igyekeznek az emberrel megértetni, hogy Krisztus nélkül is célhoz érhet s derékké lehet és szabad valamit magáról is tartania. Ezzel ellentétben az evangélium halált hoz az önbecsülésre, öntetszergésre s addig nem is juthat teljes érvényre s erő kifejtésre, míg az ember kudarcot nem vallott.

Igy azután a keresztyének nagy seregei csalattatnak meg és indíttatnak arra, hogy e világekorszak dicsőítésében és e világ Istene terveinek sikeres keresztülvitelében a maguk részét kivegyék. Nagy tévedés azt hinni, hogy

Sátán főeredményeit és leggazdagabb aratását a „bünbarlangokban” takarja be s hogy legjobb erőit frivol, Krisztustalan társaságokban pazarolja el. Ellenkezőleg oly társaságokban teszi ezt, melyekben, mint a mai mértékletességi s filantropikus törekvésekben, a világhaladás evangéliuma hirdettetik, melyről a mai keresztyének a legnagyobb mértékben járulnak ahhoz, hogy a Sátán trónusán üljön, mint e világ fejedelme s szövetségeseivel, e sötétség uraival, a gonoszság szellemi hatalmaival együtt, kik a mennyei légiókban vannak uralkodjék.

E világ nagy szellemi ellentéte a következőkben áll: Isten Szelleme azon fáradozik, a világot meggyőzze, hogy Krisztusra szüksége van. E világ szelleme kimutatni igyekszik, hogy a világ Krisztus nélkül is célt ér és nagy előmenetelt tesz. Isten Szelleme meggyőzi a hívőt, hogy Krisztus minden szükségét gazdagon kielégíti, hogy a világtól egyáltalában nem függ s hogy semmi helye sincs ebben a vilárendszerben. A világszellem rábeszéli a hívőket, hogy Krisztus nem pótolja minden hiányukat, hogy a segítség és kielégülés egy részét legalább a világtól kell, hogy várják; figyelmessé teszi őket az ártatlan élvezetek egész tömegére, a sok dicséretes berendezésre, melyek hivatvák az emberiségnek segínyt nyújtani s rábeszéli őket, hogy ők is kötelesek a világ megjavításában közreműködni. Ellenben az Isten Szelleme a világot bűne felől igyekszik meggyőzni. Ebben állanak az eltentétek. Mindenki választhat, hogy melyik féllel tart.

Azt az állítást, hogy a világ valamennyi munkája gonosz, Isten sok gyermeke nehezen hiszi el. Hisz gyermekkorunk óta megszoktuk e világ dicséretét hallani, úgy hogy Isten igéjének tiszta bizonyágtétele e ponton nem azonnal világosodik meg előttünk. Ehhez járul, hogy a Sátán igen csalárd és okos és vilárendszerébe oly sok magukban jóknak és dicséreteseknek látszó munkát és vállalkozást szőtt bele, hogy mi oktan juhok igen könnyen eltévedünk és a jó Pásztor szavára nem figyelünk; pedig Az igen világosan mondta, hogy a világ gyűlöli Őt, mert cselekedetei gonoszak. De vajjon minden cselekedete? Minden! Mert Jézus nem tesz különbséget és azért mi sem kell, hogy különbséget tegyünk.

Hogy is lehetne másképpen? Mit tehet ujonnan nem született ember egyebet, mint gonosz cselekedeteket? Lehetetlen egyebet tennie! Éppen legjobb cselekedetei a leggonoszabbak. Vegyünk például a mértékletességi reform-mozgalmakat. Egy szegény iszákost rábeszélnek, hogy fogadalmat írjon alá, hogy megjavul, bűnét elhagyja, ahelyett, hogy Krisztushoz vezetnék, hogy Tőle örök-

életet nyerjen. A szegény embert meggyőzik, hogy valami érte s vele Krisztus nélkül történt s így az ilyen „mentő” munka ennek az embernek örök kárhozatára válhatik. Mert minden oly rendszabály, mely természetünk és szívünk megváltozása nélkül ígér segítséget vagy javulást, egyenes ellentétben áll a Szentszellem munkájával és a világ szellemének munkáját és pozícióját erősíti. Ennek dacára Isten gyermekei belevonódnak az ilyen mozgalmakba és támogatják őket. Jól meggondolva mondom, hogy éppen ezek a normális, jótékonysági törekvések (különösen a Krisztustalan egyházak és vallások) a leggonoszabb dolgok közé tartoznak, melyeket korunkban láthatunk.

Folyt. köv.

A naponta megújuló kegyelem.

Az Urat ^{Mt 6, 34} a szentírásban és imáinkban keressük és találjuk meg. Az őszintéknek sikerülni fog. Ezt tapasztalták már ezrek és ezrek és te is nemsokára boldog és megmentett lélek leszel, ha szívből hiszel Jézusban. Egyelőre át kell törnöd az új életre a lélek életébe. De ha ez megtörtént, ha az Urban vagy és az Ur is benned, úgy napról napra szükséged van a megújuló kegyelemre. Ezt el ne feledd soha!

Izrael kapta ugyan a mennyei kenyeret, de nem egyszer s mindenkorra! A manna naponta hullott alá a mennyből és izraelnek naponta ki kellett fáradnia és szorgosan gyűjteni, amit Isten számukra arra a napra adott. Bizniok kellett Urukban és hinni szilárdan, hogy holnap is gondoskodni fog róluk.

A jövőt tudni akarni a keresztyén részére bűn, mert nagyon hamar beleeshetünk abba a hibába, hogy hitetlen érzéseinkkel és gondolatainkkal a jövőben élünk. Ezáltal pedig a jelennek áldásait veszítjük el. Mondd az Urnak szíved mélyéből: „Uram és Üdvözítőm én magamat néked szenteltem oda én a Tied vagyok. Nem magamra, nem emberekre, nem a körülményekre, hanem egyedül Tereád akarok tekinteni. Te elfogadtál engemet, Te maradsz az én Uram.” Ne agságoskodj a holnap felett! Ez Isten dolga! Ma ragyogó napfény vesz körül, holnap komor felhők vonhatják be a kegyelem egét; avagy ma be van borulva életed ege és a sötétség seregei zudulnak reád, holnap pedig ragyogóan süt reád a kegyelem napja, a te Jézusod elhalmoz szeretetének bizonyítkaival, megáldván téged az örvendezés árával.

Épen azért kedves lélek soha ne csüggedj, ne foglaljanak le az aggódo gondok, ne légy bizalmatlan. Ne a jövőnek élj, hanem a jelennek. Ép most hajol feléd az Ur

kegyelme, tekints szeretetteljes arcába. „Vajjon megmaradok e a kegyelemben?” kérdezed. Ne légy hitetlen, hanem hívő! Te a mindenható Isten tulajdona vagy aki mindent jól fog intézni. Legyőzetésünknek szomorú tapasztalataitól réges régen meg lettünk volna kimélve ha nem tekintettünk volna a holnapra. Maradj nyugodtan ma mesztered lábainál. Hallgass reá mindkét füleddel és egész szíveddel.

Ne engedd, hogy egyetlen ígéje is a földre essen, hanem vésődjön bele mélyen szívedbe. Élvezd most eme pillanatokon Uradat. Élvezd Őt minden félelem és szorakozottság nélkül, anélkül hogy tekintetedet a holnap nap küzdelmeire és szenvedéseire irányítanád. Élvezd ma a mennyei mannat és üdülj fel a te jóságos Megváltód közösségében.

És ha ma zimankós viharos számodra a nap mondd hitben; „Istenben nyugszik meg lelkem, Tőle van az én szabadulásom.” Ha az ellenség seregestől vesz is körül ne félj, az Ur is jelen van. Te az övé vagy bizd rá magad. Az ördög meg akar félelmiteni, szívedet nyugtalanná tenni, ne hagyj, hogy sikerüljön, maradj nyugodtan és akkor az Ur fog harcolni érted. Már holnap egészen más helyzet állhat be. Ne nézz aggódo a jövőbe!

Csak azokat vezetheti az Ur a célhoz akik minden időben benne biznak. Ma végy bátorságot és bizd magad reá. És menntől bonyolultabbá lesz a helyzet annál jobban simulj Pásztorodhoz. Az isteni kegyelem biztos számodra. A ma pedig mindég csendes boldogságban telik el ha követjük Jézus ígését amint az Máté evangéliuma 6. fejj. 25—34 verseiben meg van írva. És ha „ma” a megtartó kegyelem számodra meg van többé nem aggódohatsz a „holnap” felett.

Krisztus halálának és feltámadásának ereje a megszentelődés titka.

^{2P 6, 16.} Az ujszövetségi szentírás szerint megszentelődésünk alapja és eszköze kizárólag Jézus Krisztus halálában és feltámadásában keresendő. Isten szent lévén, szenté akarja tenni az embert, azért küldte el Fiát kien-gesztelő halálának szent útjára, hogy Jézus magát szentelje oda az emberek helyett és a bünbánatot tartó emberek szabadokká legyenek a bűntől a Krisztus Jézusban való hit által mint akik vele feltámadtak és vele örökösársak és benne megszenteltettek az igazságban. A biblikus megszentelődés nem önmegszentelés, önmagának megjavítása az egyéniség megöklése által, avagy a Szentlélek titokzatos átalakító hatása, ha-

nem részesedés Jézus szentségében illetve halálának és feltámadásának erejében. Így van ez már az ószövetségben. A tárgyak és személyek nem előbb lesznek megszentelve és azután lesznek bevive a templomba illetve az oltárra, hanem az oltár (illetve a szent Jehovah) szenteli meg az adományt. Megszentelődés csak akkor jön létre ha az átadás a szent részére megtörtént illetve az élet a szent Isten szolgálatában van. Így van ez az újszövetségben is. Itt Istennek oltára a gólgotai kereszt. Nem előbb kell a bűnösnek szentté lenni és azután a kereszt-hez jönni, hanem nyugodván az oltáron vagyis Jézus Krisztus halála és feltámadása erejének közösségében és Isten országának szolgálatában szentelődik meg.

Ebből az alaptól kiindulva az Újszövetség határozottan és világosan tanítja, hogy a megtisztulás és megszentelődés valamint a keresztyén győzelme hit által történik, vagyis az által ha megunkat megtagadván teljes bizalommal átadtuk a hatalmas jelenvaló Megváltónak Krisztusnak. Csel. 15, 9 . . . hit által tisztítván meg azok szívét. „I. Ján. 5, 4: „ . . . az a győzelem . . . a mi hitünk.” Efez 6, 16: „ . . . felvévén a hitnek pajzsát. „I. Pét. 5, 8-9: „ . . . az ördög szerte jár . . . kinek álljatok ellen erősek lévén a hitben.” Ami azt jelenti Krisztusba vetett odaadó bizalommal. Róm. 1, 16: „ . . . az evangelium Istennek hatalmas gyógyulására (a bűn betegségéből) minden hívőnek. „I. Pét. 1, 9. — Csel. 26, 18: „ . . . a megszenteltettek között osztályrészt nyerjenek az én bennem való hit által.” Ennek megfelelően mondja a lutheri hittétel: Paulus initium, medium et finem soli fidei adscribit, t. i. Pál a kezdetet folytatást és véget egyedül a hit javára írja (tehát nem a cselekedetek).

Honnét van azonban a hitnek ez az ereje, hogy az alapjában teljesen romlott emberi szívet ami semmi jóra még az Istenben vetett bizalomra sem képes megszentelje? Semmi esetre sincs meg a hitnek önmagában az ő tulajdonságaiban és jóságában a megszentelő ereje, époly kevésé tud a hit önmagában bennünket a bűnérthétől szabaddá tenni és megigazítani. Csakis azért lehetséges a megszentelődés a Krisztusban való hit által, mert Krisztus halála és feltámadása által megtörte a bűn erejét isteni életet és megszentelődést szerzett számunkra.

A megszentelődésnek tehát egyedüli alapja ama bibliai igazságnak hit által való felismerése, hogy Krisztus számunkra győzelmet szerzett bűn, test, halál és pokol felett a kereszten és pedig teljes győzelmet ami által bennünket a bűnnek mindennemű rabságából szent tulajdonává váltott meg. Ahol Krisztusnak eme ismerete a szentírás alapján még nem lett világossá és szilárdá

ott bár hivatkozhat valaki a hit által való megszentelődésre. de a hit alatt egészen mást ért mint egyszerű hitet, mert a megszentelődést részben még önmagában keresi. Épúgy mint senki sem tud teljesen és világosan a Krisztusban való hit által létrejött megigazulás és bűnbocsánatban hinni, aki nem tudja és hiszi, hogy büntartozásunk kiegyenlítése Krisztus által valóban megtörtént.

Ha a szentírás a hit által való megszentelődésről beszél, úgy azt érti alatta, hogy *Krisztus maga* végezte el a bűn hatalmából való megváltást, és ennél fogva ha mi benne a Megváltóban bizunk és Őt magát megváltói hatalmával együtt hit által igénybe vesszük, Ő maga lesz a mi megszentelődésünk és győzelmünk. Csakis azért — mert a megszentelődés után sóvárgó keresztyén Krisztus bevégzett megszentelő művében és megszentelő vérében mint önmagán kívülben találja meg a megszentelő hatalmat mint megingathatatlan nyugvópontot, — lehet biztos a győzelemben ingadozó érzései közepette is. Csak amennyiben így eme teljes jelenvaló Megváltóban és annak megszentelő erőiben a Lélek által hisz, tér be Jézus maga a szívbe és lesz a szívnek legbensőbb életévé azaz „Krisztus bennünk.” A Szentlélek megvilágítja Krisztusnak érettünk elvégzett megszentelő művét és így hit által Krisztust bennünk mind jobban és jobban uralomra juttatja. De épúgy mint a megigazításnál a Szentlélek itt sem a maga munkáját teszi bizodalunk alapjává, hanem Krisztus művét értünk. Krisztus vérének megszentelő hatalmát. A Szentlélek nem akarja, hogy mi az ő bennünk végzett művében és hatásában elmerülvén önmagunkkal legyünk elfoglalva, hanem azt akarja, hogy oda jussunk, hogy az Ő világosságában semmi mást ne lássunk csak egyedül Jézust. A Szentlélek a világosság aki Krisztus megváltói képe felett szétárad olyképen, hogy mi Krisztus eme képére átszellemülhetünk benne élhetünk és magunkat reá bizhatjuk. Vagy egy más példával élve: A Szentlélek ama mennyei távcső aki által Jézust megismerjük szívünkbe zárjuk és szem előtt tartjuk. A szőlőveszszők nem a nedvben biznak, ami bennük van hanem ami a szőlőtökében van; mert a nedv csak akkor eleven és éltető ha állandó kapcsolatban van a töke nedvével. Amint megszűnik a kapcsolat a szőlőtövel, a vessző nedve is halálos beteg. Az életnek forrása nem önmagunkban van, hanem Krisztusban, és csak mert a hit egyesítő közösséget hozott létre Krisztussal, addig amíg hitben marad, van a keresztyénben az élő víznek forrása.

J. T.

HIREK.

A közép-európai kerület évi konferenciáinak határnapjai a következők: Ausztria: március 2-án, Jugoszlávia: március 9-én, Magyarország: március 16-án, Északnémet: április 6-án Délnémet: április 27-én, Svájc: május 4-én, Itália: május 10-én, Északnyugatnémet: június 22-én, Középnémet: június 29-én, Délnyugatnémet: július 6-án, Bulgária: szeptember 14-én. Egyesült államokban szenny és trágárság ellen. Newyork új polgármesterre figyelemreméltó intézkedést tett a szenny és trágárság megakadályozására. Két newyorki színházat amelyek kizárólag megbotránkozlató és erkölcsstelen darabokat adtak elő bezárattak. Eljárását azzal indokolja hogy bár nem akar mint a színház megreformálója fellépni, de parancsa a közérdeknek és a közérkölcshiség legelemibb követelményeinek megfelelő.

Felülfizetések: Dr. Th. J.-né 2 P. Brunn J. 3 P. Sch. J. Strassburg 20 P. Szives adakozásukért fogadják köszönetünket.

Az allians-imahét 1933-ban január 1—8-ig fog tartatni. A világmozgalom ima-programját a magyar bizottság már nyomtatja és az összes hazai protestáns egyházaknak megküldi. A bizottság kéri már most is az összes gyülekezeteket és egyesületeket, hogy az imahét megtartására az előkészületeket tegyék meg.

Könyvismertetés.

Külmisziói tárgyú verseket vár a külmisziói érdeklődés már régóta gyűlekezeteinkben. Most végre megjelent egy csinos kiállítású füzetke külmisziói versekkel telten a Magyar Református Külmisziói Szövetség kiadásában. A füzetke ára 30 fillér. Megrendelhető a Keresztyén Könyvesház K. T. Szöv. üzletében Budapest, VI. Felsőerdősor 5. Mindennemű ép használt postabélyegeket szeretettel fogad a Magyar Református Külmisziói Szövetség. Segítsük elő e misszió nagy ügyét bélyeggyűjtésünkkel. Ne dobja el érkező levelei bélyegeit, hanem gyűjtse össze őket és küldje be a Külmisziói Szövetséghez nyomtatványportóval Budapestre, VIII. Gyulai Pál u. 9. II. 21.

Muraközy Gyula. Budapest—Kálvintéri lelkész regényt írt, mely e hónap közepén jelenik meg a Sylvester r.-t. kiadásában. A könyv megírásával elsősorban nem irodalmi ambíciókat kívánt kielégíteni a szerző, hanem az volt a célja, hogy egy izgalmas cse-

lekményű regény keretében mutassa be mindazokat az égető kérdéseket, amelyek a magyar reformátusság életében sürgős megoldásra várnak. Sok szempontból leleplezés ez a munka. Titkolt bűnöket, takargatott fékelyeket leplez le benne az író. Sokan vádnak és hadüzenetnek fogják érezni és talán igazuk is lesz. Mindenesetre bizonyos, hogy ez a könyv egy nagy gyülekezet lelképásztorának sajátos látását adja s ez a látás igen sok szempontból forradalmi, de az a tűz, ami átheviti, a krisztusi forradalmárság tüze. A már külső formájában is egészen új és rendkívüli érdekességű munkát melegen ajánljuk olvasóink figyelmébe. A csinos kiállítású, 200 oldalas könyv megrendelhető: A Keresztyén Könyvesház K. T. Sz. üzletében Budapest, VI. Felsőerdősor 5.



Ismételten felkérem predikátor társaimat, hogy lapunkra sziveskedjenek előfizetőket gyűjteni. Hisz az előfizetési ár oly csekély, hogy azt még a szegényebbek is nélkülözhetik. Ha csak minden második tag fizet is elő, lapunkat minden segély nélkül fenn tudjuk tartani. Kérem egyben az előfizetéseket beszédni és a befizetett előfizetési díjat mielőbb beküldeni.

A szerkesztőséghez címzett mindenemű küldemények nem Budapestre, hanem Kaposvárra címzendők.

Kedves olvasóinknak az Ujesztendőre az Ur gazdag áldását kívánja a Szerkesztő.

Hány új barátot szerezte már a Békeharang számára?

Kiadó: Keresztyén Könyvesház k. f. Szövetkezet Budapest, VI. Felsőerdősor 5.

A kiadásért felelős: Dr. Szalós Artur.

Nyomatott: A Kultura Könyvnyomdában Kaposvár, Fő-utca 26. Cégt. Henczer István.